

σηκόνους, προσφθάνει και ένας ιατρός. Ἡ δυστυχησμένη εἶνε πλέον ἀναίσθητος. . . Τὴν βγάζουν ἔξω καὶ μόλις μετὰ τρεῖς ὥρας κατορθώνει νὰ συνέλθῃ. Ὁ Χορδός — ἐπιλέγει φιλοσοφικώτατα ἢ διηγουμένη τὸ γεγονὸς ἐφημερίς, — ἐξηκολούθησε καὶ κατόπιν ἐπίσης φαίδρος ὡς καὶ πρότερον. . .

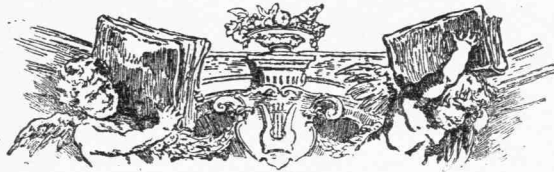
Ἐκ τοῦ «Σκρίπ».

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ νέου ἔτους τρεῖς ἄνθρωποι παρουσιάζονται εἰς γνωστὸν ποιητὴν καὶ τον παρκαλλοῦν νὰ τους κάμῃ «ἓνα καλὸ ποίημα πρωτοχρονιάτικο».

— Καὶ τί δουλειὰ κάνετε; ἐρωτᾷ ὁ ποιητής.

Καὶ ἐκεῖνοι μὲ ὄλην τὴν ἀπάθειαν:

— Εἴμεθα νεκροθάπται!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρῶτοι Στίχοι» δημοσιεύονται πέντε ὁρασιώτατα ποιήματα, κάτωθεν τῶν ὁποίων ἀντὶ ὑπογραφῆς ὑπάρχουν τρεῖς ἀστερίσκοι. Λέγεται ὅτι ὁ ἀνώνυμος ποιητὴς ἀνήκει εἰς τὸ ὄραϊον φύλον καὶ ὅτι εἶνε μάλιστα αὐτὴ ἢ νεαρὰ κόρη τοῦ Ἰωσὲ Μαρία Ἑρεδιᾶ, τοῦ χρυσογλύπτου τῶν «Τροπαίων».

— Ἐξεδῶθη γαλλικὴ μετὰ φρασίν τοῦ νεωτάτου βιβλίου τοῦ κόμητος Λέοντος Τολστόϊ «Φυσιολογία τοῦ Πολέμου — ὁ Ναπολέων καὶ ἡ κατὰ τῆς Ῥωσίας ἐκστρατεία». Ἐν αὐτῷ ὁ ῥώσος συγγραφεὺς ὑποστηρίζει ὅτι μόνον ἡ ἀνωτέρα ἀνάγκη δεσπόζει τῶν μεγάλων ἱστορικῶν γεγονότων, τῶν ἀγώνων λαοῦ πρὸς λαόν. Ἐν αὐτοῖς ἡ ἀνθρωπίνη θέλησις εἶνε παράγων σχεδὸν μηδαμινός, λέξεις δὲ καὶ ἡ στρατηγικὴ καὶ ἡ τακτικὴ. Ὁ Ναπολέων ἢ ὁ Κουτουζῶφ φαινομενικῶς μόνον διευθύνουν τοὺς στρατούς· κατ' οὐσίαν ἡ μάχη γίνεται ἢ κερδίζεται, ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς των. Διότι — λέγει ὁ Τολστόϊ — κάθε μάχη προβαίνει ἄλλως ἢ ὅπως προϋπελόγιζαν οἱ διοργανωταί τῆς· κάθε μάχη βαδίζει ἀνεξαρτήτως αὐτῶν, τὴν ὁδὸν τὴν ὅποιαν ὀφείλει κατ' ἀνάγκην νὰκολουθήσῃ.

— Ὁ ἀκρίβειος μὲν Ριχάρδ, ὁ βιογράφος τοῦ καρδινάλιου Φέξ καὶ τοῦ ἐπισκόπου Φριπέλ, ἐξέδωκεν ἐσχάτως καὶ βιογραφίαν τοῦ Μιολλῆς, ἐπισκόπου τῆς Δίγνης. Ἡ βιογραφία αὕτη εἶνε λίαν ἐνδιαφέρουσα, διότι ὁ ἐπίσκοπος Μιολλῆς εἶνε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν Βίκτωρα Οὐγγῶ ἐχρησίμευσεν ὡς πρότυπον διὰ τὸν Θεοδώρητον Μυριήλ τῶν «Ἀθλίων». Καὶ ἐκεῖ μὲν ὁ βίος τοῦ ἐναρέτου κληρικοῦ περιγράφεται τῇ βοήθειᾳ μόνον τῶν παιδικῶν ἀγαπήσεων τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν βιογραφίαν τοῦ Ριχάρδ ἀναπαρίσταται πιστότερος κατόπιν μελέτης ἐπισταμένης. Ὁ ἐπίσκοπος Μιολλῆς ἐγεννήθη τῷ 1753, ἀπέθανεν ἐνενηκοντούτης τῷ 1843, ἀρχιερέτευσεν δὲ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη.

— Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς «Νέας Ἐπιθεωρήσεως» δημοσιεύεται πληθὺς ἀνεκδότων ἐπιστολῶν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος.

— Ὁ κ. Πλάτων Δρακούλης ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν νέου κοινωνικοφιλοσοφικοῦ αὐτοῦ ἔργου ὑπὸ τὸν τίτλον «Φῶς ἐκ τῶν ἔνδον, ἤτοι Στοιχεῖα τῆς ἐσωτερικῆς φιλοσοφίας».

— Εἰς τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν Arena ὁ ἰατρός Ἰάκωβος Κούκ ἐδημοσίευσεν περιεργότατον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀνθρωπίνη φωνὴ ἀποκαλύπτουσα

τὴν ψυχὴν». Ὁ ἰατρός Κούκ ἐτυφλώθη νέος κατόπι δυστυχῆματος καὶ ἔκτοτε μόνον διὰ τῆς ἀφῆς καὶ τῆς ἀκοῆς ἐπικοινωνεῖ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου. Οὕτως ἀσκηθεὶς κατόρθωσεν ἐκ τῆς φωνῆς καὶ μόνης νὰ γνωρίζῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦτο προσπαθεῖ νὰ δείξῃ διὰ πολλῶν παραδειγμάτων φωνομαρτυρίας, εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον.

— Γάλλος φιλόσοφος μετὰ φράσας ἐσχάτως τὸν «Στέφανον» τοῦ ἀλεξανδρικοῦ ποιητοῦ Μελεάγρου, ἤτοι συλλογὴν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων, ἀφιέρωσε τὸ ἔργον του εἰς τὸν ποιητὴν Ἑρεδιᾶ, διὰ τῆς ἑξῆς ἑλληνιστῆ γεγραμμένης ἀφιερώσεως: «Ἰωσήπφω Μαρία ἄφ' Ἑρεδιᾶς» (José Maria de Heredia).

Ἐπιστημονικά

Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὁ Milne-Edwards ἐπαρουσίασε τὰ ὁστᾶ γιγαντιαίου πτηνοῦ τῆς Μαδαγκασκῆς, ὀνομαζομένου Αἰπυόρνις. Τὸ φύλον τοῦ πτηνοῦ τούτου, τοῦ ὁποῖου τὸ εἶδος ἐξέλιπεν ἤδη, ὑπερβαίνει τὰ 3 μέτρα, πρὸ αὐτοῦ δὲ φαίνεται νάνος καὶ αὐτὴ ἡ στρουθοκάμηλος. Τὰ ὑπὸ τοῦ Edwards παρουσιασθέντα ὁστᾶ δὲν διακρίνονται μόνον διὰ τὸ μήκος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτῶν πάχος. Ὁ Edwards συνεπλήρωσε τὰς περὶ τῆς Αἰπυόρνιθος ἀτελεῖς μελέτας τοῦ Ζεαφροῦ Σαιν-Πλαίρ, χρονολογουμένας ἀπὸ τοῦ 1851. Κατ' αὐτὸν ἡ Αἰπυόρνις ἀνήκει εἰς τὸ γένος τῶν Βραχυπτερόντων Ἑλοδιακίων. Εἰς ἓν μόνον ἐλώδες μέρος τῆς Μαδαγκασκῆς εὐρέθησαν τὰ λείψανα 60 τοιούτων ὁμοῦ μὲ τὰ λείψανα μικρῶν ἵπποποτάμων, κροκοδείλων καὶ γελωνῶν. Οὕτως, ἐκ τῆς πληθῆος τῶν ὁστῶν ἐκείνων, ἠδυνήθη νὰ διακρίνη 12 εἶδη, διαφόρων μεγεθῶν, τῆς διαφορᾶς μὴ προσερχομένης οὔτε ἐκ τῆς ἡλικίας, οὔτε ἐκ τοῦ φύλου. Καταλήγων ὁ Edwards ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν του ἐπὶ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὑφισταμένης μετὰ τῶν παλαιότερων ζῶων τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ τῆς Μαδαγκασκῆς, τὰς ὁποίας χωρίζει σήμερον ἀπέραντον θαλάσσης διάστημα.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν οἱ Ἀρσονβῆλ καὶ Σαρπὲν ἀνεκοίνωσαν σειρὰν πειραμάτων, τὰ ὁποῖα ἔκαναν ἐπὶ τῶν πυοκυανικῶν λεγομένων μικροβίων διὰ νὰ γνωρίσουν κατὰ πόσον ἀνθίστανται ταῦτα εἰς τὸ ψῦχος, τὸ φῶς καὶ τὸν ἤλεκτρισμόν. Οὕτω χρειάζεται θερμοκρασία -60° διὰ νὰποστερωθῇ ὑγρὸν περιέχον τισαῦτα μικροβία. Τὸ ἰώδες φῶς τὰ φονεύει ἐντὸς ὀλίγων ὥρων, ἀλλ' ἀντέχουν περισσότερον εἰς τὸ ἐρυθρὸν.

Καλλιτεχνικά

Ἐν Παρισίοις ἤνοιξε κατ' αὐτὰς Φωτογραφικὴ Ἐκθεσις Διεθνῆς τὴν ὅποιαν διοργάνωσεν ἐπιτυχέστατα ἡ παρισινὴ Φωτογραφικὴ Λέσχῃ (Photo-Club). Μεταξὺ τῶν 2.600 ἔργων τῶν ἀποσταλέντων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκθέσεως, μόνον 511 ἐξετέθησαν, ἐκ τούτων δὲ τὰ 300 — μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἄριστα, — προσέρχονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, Ἀγγλίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας, Ἀμερικῆς κτλ.

— Προσδεύει θαυμασίως ἡ νέα ἐφεύρεσις τοῦ Λίπμαν, περὶ τῆς ὁποίας ἐκάμαμεν ἄλλοτε λόγον ἐν τῇ Ἐστία, ἡ φωτογραφία τῶν χρωμάτων. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ὁ ἐφευρέτης ἐπαρουσίασε διαφόρους φωτογραφίας χρωματιστῶν ὑαλωμάτων, τοπίων, προσώπων, ἡλιακῶν φασμάτων κτλ. τῶν ὁποίων τὸσον ζωηρὰ καὶ φυσικὰ ἦσαν τὰ χρώματα, ὥστε ἐκίνησαν τὸν θαυμασμόν καὶ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας τῶν Ἀκαδημαϊκῶν. Ἐκ τῶν χρωμάτων δυσκολώτερον φωτογραφεῖται τὸ λευκόν.

Θεατρικά

Εἰς τὴν Γαλλικὴν Κωμωδίαν ἐπαίχθη ἐσχάτως μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὸ παλαιὸν δόγμα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ πατρὸς «Εἰς γάμος ἐπὶ Λουδοβίκου ΠΕ'». Τὸ δόγμα τοῦτο παρεσταθῆ τὸ πρῶτον τῷ 1841 καὶ εἶχε πέντε πρόξεις. Σήμερον διεσκευάθη εἰς τέσσαρας ὑπὸ τοῦ Δουμᾶ υἱοῦ καὶ ἐγενετο πολὺ καλῆτερον. Κατὰ τὴν γνώμην μάλιστα γάλλου κριτικοῦ θά γίνῃ τέλειον ἂν συντομευθῇ εἰς τρεῖς κατὰ τὴν τρίτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν.